

Dosarul nr. 3ra-287/17

Instanța de fond: Judecătoria Ialoveni – Al. Sandu

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Iurie Bejenaru, Maria Gervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea Comercială „Articole din Aur” Societate cu Răspundere Limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Articole din Aur” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni privind contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 22 septembrie 2015 SC „Articole din Aur” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni privind anularea deciziei nr. 88 din 15 iulie 2015.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la 02 iunie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni în baza deciziei nr. 83 din 02 iunie 2015 a inițiat controlul fiscal prin verificarea operativă în subdiviziunea SC „Articole din Aur” SRL, fiind întocmit actul nr. 1-715623 din 02 iunie 2015. În baza actului de control menționat Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni a adoptat decizia nr. 88 din 15 iulie 2015, prin care a fost aplicată amendă în mărime de 5.000 lei în baza art. 253 alin. (1) Cod Fiscal pentru împiedicarea controlului fiscal.

SC „Articole din Aur” SRL consideră că decizia menționată este adoptată cu încălcări grave, contrar legislației în vigoare. Astfel, în cadrul examinării cazului de încălcare fiscală Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni nu a luat în cont lipsa materialului probatoriu, ori în cadrul examinării nu au fost prezentate dovezi în suportul celor expuse în actul de control nr. 1-715623 din 02 iunie 2015.

Reclamantul a susținut că în cadrul controlului nu a fost depistată lipsa documentelor de proveniență la alte mărfuri, ci nu numai la ambalajul pentru bijuterii, care conform facturii seria MA nr. 2601637 din 10 ianuarie 2013 a fost livrat de la depozitul de pe str. Alexandru cel Bun, 10, or. Ialoveni împreună cu alte mărfuri. Copia facturii menționate a fost prezentată Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni în cadrul examinării contestației prealabile, însă aceasta nu a fost luată în considerație.

SC „Articole din Aur” SRL a menționat că inspectorii fiscali au considerat lipsa documentelor de proveniență reieșind din declarația vânzătoarei Galina Todoreanu, care nu este persoană de răspundere a SC „Articole din Aur” SRL și explicațiile dumneai nu pot fi acceptate ca explicații pe caz a reprezentantului legal al întreprinderii.

SC „Articole din Aur” SRL consideră că Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni a aplicat incorect legislația fiscală, sancționând întreprinderea conform art. 253 alin. (1) Cod Fiscal, pentru „împiedicarea controlului fiscal”, deoarece la momentul controlului operativ au fost prezentate acte la cererea inspectorilor fiscali, au fost date explicații, au fost prezentate acte ce țin de autorizarea comerțului, verificarea aparatelor MCC și numeralul acestora, date a MCC și registrele și nu au prezentat numai actele de proveniență pentru cutii de ambalaj. Consideră că neprezentarea documentelor de proveniență a ambalajului nu constituie împiedicarea controlului, ori aceste documente la moment nu se aflau în magazin, fiind deținute de administrație.

Reclamantul a solicitat de a anula decizia Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni nr. 88 din 15 iulie 2015 asupra cazului de încălcare fiscală aplicată față de întreprindere.

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 28 aprilie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SC „Articole din Aur” SRL ca fiind neîntemeiată. În motivarea soluției s-a reținut că acțiunile agenților fiscali la momentul controlului și a factorilor de decizie la adoptarea hotărârii au fost legale și se încadrează în limitele prevăzute de art. 253 alin. (1) Cod Fiscal Titlul V „Administrarea fiscală”. Contribuabilul este obligat la prima cerere de a pune la dispoziția organului de control toate materialele necesare pentru efectuarea controlului. Potrivit art. 18 alin. (2) al Legii nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior, se interzice plasarea pe piață a produselor în lipsa actelor de însoțire referitoare la calitatea, cantitatea și securitatea lor, emise conform reglementărilor tehnice, sanitare și contabile în vigoare. În conformitate cu pct. 9 al Regulamentului cu privire la recepționarea mărfurilor conform cantității și calității în R. Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1068 din 20 octombrie 2000, se interzice livrarea în rețeaua de comerț a mărfurilor fără documente de însoțire, care poate să confirme originea mărfii, cantitatea și calitatea ei, precum și fără certificat de conformitate pentru produsele supuse certificării obligatorii, eliberate în Sistemul Național de Certificare. Argumentele reclamantului referitor la schimbarea angajatului – vânzător în perioada de eliberare a facturii fiscale din 10 ianuarie 2013 despre care vânzătoarea Galina Todoreanu nu a cunoscut, au fost considerate de instanță ca lipsite de temei, deoarece agenții fiscali se aflau în baza unui control operativ, iar în această situație Galina Todoreanu nu a putut să nu contacteze angajatorul pentru informare și

comunicare a situației în vederea înlăturării oricăror obstacole în activitatea inspectorilor fiscali (f.d. 50, 61 - 62).

La 05 mai 2016 SC „Articole din Aur” SRL a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Ialoveni din 28 aprilie 2016, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 52, 71 – 72, 77 - 79).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de către SC „Articole din Aur” SRL. S-a menținut hotărârea Judecătorei Ialoveni din 28 aprilie 2016 (f.d. 82 - 89).

La 24 ianuarie 2017 SC „Articole din Aur” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 și hotărârii Judecătorei Ialoveni din 28 aprilie 2016, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea (f.d. 94 - 96).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea, au încălcat prevederile art. 241 alin. (5) CPC, fiind pronunțată o hotărâre nemotivată, care a dus la soluționarea greșită a pricinii prin aprecierea arbitrară a probelor, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale reclamantei.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 octombrie 2016 și a fost expediată părților la data de 07 noiembrie 2016 (f.d. 90). Dovada recepționării deciziei nu este confirmată. Recurentul a depus recurs la 24 ianuarie 2017 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SC „Articole din Aur” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea, au încălcat prevederile art. 241 alin. (5) CPC, fiind pronunțată o hotărâre nemotivată, care a dus la soluționarea greșită a pricinii prin aprecierea arbitrară a probelor, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale reclamantei.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SC „Articole din Aur” SRL împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Articole din Aur” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Articole din Aur” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas